

ஸ்ரீமத் யாமுநமுநயே நம:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்

கீதாஸாரம்:

- 1) ஸ்வதர்மஜ்ஞாந வைராக்ய
ஸாத்ய பக்த்யேக கோசர:
நாராயண: பரம்ப்ரஹ்ம
கீதாஸாஸ்த்ரே ஸமீரித:

ஸ்வதர்மஜ்ஞாந வைராக்ய ஸாத்ய பக்த்யேக கோசர: - தன் (வர்ணாச்ரம)
தர்மரூபமாயிருக்கும் கர்மயோகத்தாலும், ஞானயோகத்தாலும்,
இதரவிஷயங்களில் பற்றின்மையாலும் உண்டாகும் பக்தியொன்றுக்கே
விஷயமாகுமவனாய் பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரஹ்மமான, நாராயண: - நாராயணன்,
கீதாஸாஸ்த்ரே - கீதையாகிற ஸாஸ்திரத்தில், ஸமீரித: -
அறிவிக்கப்பட்டுள்ளான்.

பூர்வஷட்கம்:

- 2) ஜ்ஞாநகர்மாத்மிகே நிஷ்டே
யோகலக்ஷயே ஸுஸம்ஸ்க்ருதே
ஆத்மாநுபூதி ஸித்தயர்த்தே
பூர்வஷட்கேந சோதிதே

ஸுஸம்ஸ்க்ருதே - (சேஷத்வஜ்ஞாநம், இதரவிஷயங்களில் பற்றின்மை
முதலான புத்திவிசேஷங்களாலே) நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட,
ஜ்ஞாநகர்மாத்மிகே நிஷ்டே - ஞானயோகமும், கர்மயோகமும், யோகலக்ஷயே
- (ஆத்மஸாக்ஷாத்காரமாகிற) யோகத்தை அடையும் பொருட்டு, ஆத்மாநுபூதி
ஸித்தயர்த்தே - (அதற்குப்பின்) ஆத்மாநுபவத்தை அடையும் பொருட்டும்,
பூர்வஷட்கேந - (கீதையின்) முதல் ஆறு அத்தியாயங்களாலும், சோதிதே -
விதிக்கப்பட்டன.

மத்யமஷட்கம்:

- 3) மத்யமே பகவத்தத்த்வ
யாதாத்மயாவாப்தி ஸித்தயே
ஜ்ஞாநகர்மாபி நிர்வர்த்தயோ
பக்தியோக:ப்ரகீர்த்தித:

மத்யமே - நடு ஆறு அத்தியாயங்களில், பகவத் தத்வ யாதாத்மய அவாப்தி
ஸித்தயே - பகவானாகிற பரதத்துவத்தின் உண்மையான அநுபவம்
உண்டாவதன் பொருட்டு, ஜ்ஞாந கர்ம அபிநிர்வர்த்ய: -ஜ்ஞாநத்தோடு கூடிய
கர்ம யோகத்தாலே உண்டாகும், பக்தியோக: - பக்தியோகம், ப்ரகீர்த்தித: -
சொல்லப்படுகிறது.

அந்திமஷட்கம்:

- 4) ப்ரதாந புருஷவ்யக்த
ஸர்வேஸ்வர விவேசநம்
கர்ம தீர் பக்திரித்யாதி:
பூர்வஸேஷோந்திமோதித:

ப்ரதாந புருஷவ்யக்த ஸர்வேஸ்வர விவேசநம் - ஸுக்ஷ்மமான மூலப்ரக்ருதி,
ஜீவன்,ஸ்தூலமான அசேதனம், ஸர்வேஸ்வரன் ஆகியவற்றைப் பற்றிய
விளக்கமும், கர்ம: - கர்மயோகமும், தீ: -ஜ்ஞாநயோகமும், பக்தி: -
பக்தியோகமும், இத்யாதி: - இவற்றை அநுஷ்டிக்கும் முறை முதலானவையும்,
(ஆகிய இவற்றில்) பூர்வஸேஷ: - முன் அத்தியாயங்களில் சொல்லாமல்
விடப்பட்டவை, அந்திமோதித: - கடைசி ஆறு அத்தியாயங்களிலும்
சொல்லப்பட்டன.

1 - அர்ஜுன விஷாத யோகம்:

- 5) அஸ்தாநஸ்நேஹகாருண்ய தர்மாதர்மதியாகுலம்
பார்த்தம்ப்ரபந்நமுத்திர்ய ஸாஸ்த்ராவதரணம்க்ருதம்

அஸ்தாந ஸ்நேஹகாருண்ய தர்மாதர்மதியா - தகாத பந்துக்களிடம்
பற்றினாலும், கருணையினாலும், உண்டான தர்மத்தில் அதர்மபுத்தியாலே,
ஆகுலம் - கலங்கி நிற்பவனாய், ப்ரபந்நம் - சரணமடைந்தவனான, பார்த்தம்
உத்திர்ய - அர்ஜுனனைக் குறித்து, ஸாஸ்த்ராவதரணம்க்ருதம் -
கீதாசாஸ்த்ரம் (முதலத்தியாயத்தில்) சொல்லப்பட்டது.

2 - ஸாங்க்ய யோகம்:

- 6) நித்யாத்மாஸங்ககர்மேஹாகோசரா ஸாங்க்யயோகதீ:
த்விதீயேஸ்திததீலக்ஷாப்ரோக்தா தந்மோஹஸாந்தயே

நித்ய ஆத்ம அஸங்க கர்ம ஈஹா கோசரா - நித்யமான ஆத்மதத்துவமென்ன,
பற்றற்ற கர்மாநுஷ்டானமென்ன இவற்றை விஷயமாகக்
கொண்டதாய்,ஸ்திததீலக்ஷா -ஸ்திதப்ரஜ்ஞ தசையை லக்ஷியமாகக்

கொண்டதான, ஸாங்க்யயோகதீ - ஆத்மஜ்ஞானமும், கர்மயோகத்தைப் பற்றிய அறிவும், தந்மோஹஸாந்தயே - அர்ஜுனனின் மயக்கம் நீங்குவதற்காக, த்விதீயே - இரண்டாம் அத்தியாயத்தில், ப்ரோக்தா - உபதேசிக்கப்படுகிறது.

3 - கர்ம யோகம்:

- 7) அஸக்த்யா லோகரக்ஷாயை குணேஷ்வாரோப்ய கர்த்ருதாம்
ஸர்வேஸ்வரே வாந்யஸ்யோக்தாத்ருதீயே கர்மகார்யதா

லோகரக்ஷாயை - (ஜ்ஞாநயோகத்தில் அதிகாரமில்லாத) ஜனங்களைக் காப்பதற்காக, குணேஷு - ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்களில், கர்த்ருதாம் ஆரோப்ய - தன்னிடமுள்ள கர்த்ருத்வத்தை அநுஸந்தித்து, ஸர்வேஸ்வரே வாந்யஸ்ய - அந்த குணங்கள் முதலான அனைத்துக்கும் ஈஸ்வரனான பகவானிடத்தில் அக்கர்த்ருத்வத்தைச் சேர்த்துவிட்டு, அஸக்த்யா - மோக்ஷம் தவிர்ந்த மற்ற பலன்களில் பற்றில்லாமல், கர்மகார்யதா - கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பது, த்ருதீயே உக்தா - மூன்றாமத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டது.

4 - ஜ்ஞான யோகம்:

- 8) ப்ரஸங்காத்ஸ்வஸ்வபாவோக்தி: கர்மஜ்ஞோகர்மதாஸ்ய ச
பேதா: ஜ்ஞாநஸ்ய மாஹாத்மயம் சதுர்த்தாத்யாய உச்யதே

சதுர்த்தாத்யாயே - நான்காமத்தியாயத்தில், கர்மண: அகர்மதா உச்யதே - (ஞானமடங்கிய) கர்மயோகம் ஞானயோகமாகவேயிருத்தல் சொல்லப்படுகிறது; அஸ்ய பேதா: ச (உச்யதே) - கர்மயோகத்தின் (ஸ்வரூபமும்) பிரிவுகளும் சொல்லப்படுகின்றன; ஜ்ஞாநஸ்ய மாஹாத்மயம் (உச்யதே) - (கர்மயோகத்தில் அடங்கிய) ஞானபாகத்தின் பெருமையும் கூறப்படுகிறது; ப்ரஸங்காத் - (தான் சொல்லுமர்த்தம் ப்ராமாணிகமானது என்று நிரூபிக்கவேண்டிய) ப்ரஸங்கம் ஏற்பட்டபடியாலே, ஸ்வஸ்வபாவோக்தி: - (அவதார தசையிலும் மாறாத) தன் தன்மையைப் பற்றிய பேச்சும் (முதலில்) உள்ளது.

5 - கர்மஸந்யாஸ யோகம்:

- 9) கர்மயோகஸ்ய ஸௌகர்யம் ஸைகர்யம் கார்ச்சந தத்விதா:
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநப்ரகாரர்ச்ச பஞ்சமாத்யாய உச்யதே

கர்மயோகஸ்ய - கர்மயோகத்தினுடைய, ஸௌகர்யம் - செயற்கெளிய தன்மையும், ஸைகர்யம் - விரைவில் பலனளிக்கும் தன்மையும், கார்ச்சந தத்விதா: - அதற்குறுப்பான சில அங்கங்களும், ப்ரஹ்மஜ்ஞாநப்ரகார: ச -

ஸுத்தாத்மாக்களைக் ஸமமாகக் காண்கைக்குறுப்பான நிலையும்,
பஞ்சமாத்யாயே - ஐந்தாமத்தியாயத்தில், உச்சயதே - கூறப்படுகிறது.

6 - அப்யாத்ம யோகம்:

- 10) யோகாப்யாஸவிதிர் யோகீ சதுர்த்தா யோகஸாதநம்
யோகஸித்தி:ஸ்வயோகஸ்ய பாரம்யம் ஷஷ்ட்ட உச்சயதே

யோகாப்யாஸவிதி: - (ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரமாகிற) யோகத்தைப் பழகும்
முறையும், சதுர்த்தா யோகீ - நாலுவகைப்பட்ட யோகிகளும், யோகஸாதநம் -
(முற்கூறிய) யோகத்திற்கு ஸாதநமாகிய அப்யாஸம், வைராக்யம்
முதலானவையும், யோகஸித்தி: - (தொடங்கிய) யோகம் (இடையில்
தடைபட்டாலும் காலக்ரமத்தில்) எரித்தியடையும் என்பதும், ஸ்வயோகஸ்ய
பாரம்யம் - தன் விஷயமான பக்தியோகத்தின் உயர்வும், ஷஷ்ட்டே -
ஆறாமத்தியாயத்தில், உச்சயதே - கூறப்படுகிறது.

7 - விஜ்ஞான யோகம்:

- 11) ஸ்வயாதாத்மயம்ப்ரக்ருத்யாஸ்ய திரோதி: ஸரணாகதி:
பக்தபேத:ப்ரபுத்தஸ்யஸ்ரைஷ்ட்யம் ஸப்தம உச்சயதே

ஸப்தமே - ஏழாவது அத்தியாயத்தில், ஸ்வயாதாத்மயம் - (உபாஸிக்கப்படும்)
பரமபுருஷனான தன்னைப் பற்றிய உண்மைநிலையும், ப்ரக்ருத்யா -
மூலப்ரக்ருதியினாலே, அஸ்யதிரோதி: - இந்நிலை (ஜீவனுக்கு)
மறைக்கப்படுவதும், ஸரணாகதி: - (அம்மறைவைப் போக்கடிக்கும்)
ஸரணாகதியும், பக்தபேத: - உபாஸகர்களில் (நாலு) வகையும், ப்ரபுத்தஸ்ய
ஸ்ரைஷ்ட்யம் - (அந்நால்வரில்) ஞானியின் சிறப்பும், உச்சயதே - கூறப்படுகிறது.

8 - அப்யாஸ யோகம்:

- 12) ஐஸ்வர்யாக்ஷரயாதாத்மய பகவச்சரணர்த்திணம்
வேத்யோபாதேயபாவாநாம் அஷ்டமே பேத உச்சயதே

ஐஸ்வர்ய அக்ஷர யாதாத்மய பகவச்சரணர்த்திணம் - (1) ஐஸ்வர்யார்த்தி,
(2)ப்ரக்ருதியினின்று நீங்கிய ஆத்மஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்க விரும்பும்
கைவல்யார்த்தி, (3) பகவானுடைய திருவடித்தாமரையைப் பெறவிரும்பும்
ஞானி ஆகிய மூவர்க்கும், வேத்யோபாதேயபாவாநாம் - அறியவேண்டும் அர்த்த
விஷேஷங்கள், கைக்கொள்ள (அநுஷ்டிக்க) வேண்டியவை ஆகியவற்றின்,
பேத: - வேறுபாடு, அஷ்டமே - எட்டாம் அத்தியாயத்தில், உச்சயதே -
சொல்லப்படுகிறது.

9 - ராஜவித்யா ராஜகுஹ்ய யோகம்:

- 13) ஸ்வமாஹாத்ம்யம் மநுஷ்யத்வே பரத்வம் ச மஹாத்மநாம்
விஸேஷோ நவமே யோகோ பக்திரூப:ப்ரகீர்த்தித:

ஸ்வமாஹாத்ம்யம் - தன்னுடைய பெருமை, மநுஷ்யத்வே பரத்வம் - மனிதனாய்
அவதரிக்கும்போதும் மேன்மையையுடைத்தாயிருக்கை, மஹாத்மநாம்
விஸேஷ: -ஜ்ஞாநிகளுக்குள்ள சிறப்பு, (ஆகியவற்றோடு கூடிய), பக்திரூப:
யோக: ச - பக்தியோகம் எனப்படும் உபாஸனம், நவமே - ஒன்பதாவது
அத்தியாயத்தில், ப்ரகீர்த்தித: - நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது.

10 - விபூதி யோகம்:

- 14) ஸ்வகல்யாணகுணநந்த்யக்ருத்ஸ்நஸ்வாதீநதாமதி:
பக்த்யுத்தபத்திவிவ்ருத்தயர்த்தா விஸ்தீர்ண தஸமோதிதா

பக்த்யுத்தபத்தி விவ்ருத்தயர்த்தா - ஸாதனபக்தி உண்டாகி வளர்வதன்
பொருட்டு, ஸ்வ கல்யாணகுண அநந்த்ய க்ருத்ஸ்ந ஸ்வாதீநதா மதி: - தனது
கல்யாணகுணங்களின் அளவின்மை பற்றியும், அனைத்தும் தனக்கு
அதீனமாயிருப்பது பற்றியும் உள்ள அறிவு, விஸ்தீர்ண - விரிவாக,
தஸமோதிதா - பத்தாமத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டது.

11 - விஸ்வரூப தர்சனம்:

- 15) ஏகாதஸேஸ்வயாதாத்மயஸாக்ஷாத்காராவலோகநம்
தத்தமுக்தம் விதிப்ராப்த்யோர் பக்த்யேகோபாயதாததா

ஏகாதஸே - பதினொராமத்தியாயத்தில், ஸ்வயாதாத்மய ஸாக்ஷாத்கார
அவலோகநம் - தன்னை உள்ளபடி காண்பதற்குரிய திவ்யமான கண், தத்தம்
உக்தம் - (அர்ஜுனனுக்குக் கண்ணால்) கொடுக்கப்பட்டதெனச்
சொல்லப்பட்டது; ததா - அவ்வண்ணமே, விதிப்ராப்த்யோ - (பரம்பொருளை)
அறிவது, (காண்பது), அடைவது ஆகியவை, பக்த்யேகோபாயதா -
பக்தியொன்றையே காரணமாகக் கொண்டவை (என்றும்), உக்தம் -
சொல்லப்பட்டது.

12 - பக்தியோகம்:

- 16) பக்தே:ஸ்ரரைஷ்ட்யமுபாயோக்திரஸக்தஸ்யாத்ம நிஷ்டதா
தத்ப்ரகாராஸ்த்வதிப்ரீதிர் பக்தேத்வாதஸ உச்யதே

பக்தே:ஸ்ரரைஷ்ட்யம் - (ஆத்மோபாஸனத்தைக் காட்டிலும்)
பகவதுபாஸனமாகிற பக்தியின் சிறப்பும், உபாயோக்தி: - அந்த பக்திக்கு
உபாயத்தைத் தெரிவித்தலும், அஸக்தஸ்ய - பக்தியில்

ஸக்தியில்லாதவனுக்கு, ஆத்மநிஷ்டதா - ஆத்மோபாஸனமும், தத்ப்ரகாரா: - கர்மயோகம் முதலானவற்றுக்கு வேண்டியவைகளான குணங்களின் வகைகளும், பக்தே அதிப்ரீதி: து - தன் பக்தனிடம் மிகுந்தப்ரீதியும், த்வாதஸோ - பன்னிரண்டாமத்தியாயத்தில், உச்யதே - கூறப்படுகிறது.

13 - ஷேத்ர ஷேத்ரஜ்ஞ விபாக யோகம்:

17) தேஹஸ்வரூபமாத்மாப்திஹேது ஆத்மவிஸோதநம்
பந்தஹேதுர்விவேகஸ்சத்ரயோதஸ உதீர்யதே

தேஹஸ்வரூபம் - தேஹத்தின்ஸ்வரூபமும், ஆத்மாப்திஹேது: - ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை அடைவதற்கு உபாயமும், ஆத்மவிஸோதநம் - ஆத்மாவை ஆராய்ந்தறிதலும், பந்தஹேது: - (ஆத்மாவுக்கு அசித்தோடு) தொடர்பு ஏற்படுவதற்குக் காரணமும், விவேக: ச - (ஆத்மாவை அசித்திலிருந்து) பிரித்தநுஸந்திக்கும் முறையும், த்ரயோதஸோ - பதிமூன்றாவது அத்தியாயத்தில், உதீர்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

14 - குணத்ரய விபாகயோகம்:

18) குணபந்தவிதா தேஷாம் கர்த்ருத்வம் தந்நிவர்த்தநம்
கதித்ரயஸ்வமூலத்வம் சதுர்த்தஸ உதீர்யதே

குணபந்தவிதா - (ஸத்வம் முதலான மூன்று குணங்கள்) ஸம்ஸாரபந்தத்துக்குக் காரணமாகும் முறையும், தேஷாம் கர்த்ருத்வம் - அந்த குணங்கள் செயலுக்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மையும், தந்நிவர்த்தநம் - அந்த குணங்களை நீக்கும் முறையும், கதித்ரயஸ்வமூலத்வம் - (சிறந்த ஐஸ்வர்யம், கைவல்யம், பகவத்ப்ராப்தி என்னும்) மூன்று ப்ராப்யங்களும் தன்னிடமிருந்தே கிடைக்கின்றன என்பதும், சதுர்த்தஸோ - (கீதையின்) பதினாலாமத்தியாயத்தில், உதீர்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

15 - புருஷோத்தம யோகம்:

19) அசிந்மிஸ்ராத்விஸுத்தாச்ச சேதநாத் புருஷோத்தம:
வ்யாபநாத்பரணாத்ஸ்வாம்யாத் அந்ய: பஞ்சதஸோதித:

அசிந்மிஸ்ராத் (சேதநாத்) - அசேதனமானப்ராக்ருத ஸரீரத்தோடு சேர்ந்திருக்கும் பத்த ஜீவனைக் காட்டிலும், விஸுத்தாத் சேதநாத் ச -ப்ராக்ருத ஸரீரத்திலிருந்து விடுபட்டுப் பரிஸுத்தியடைந்த முக்த ஜீவனைக் காட்டிலும், வ்யாபநாத் - (அவர்களை) வ்யாபித்திருக்கையாலும், பரணாத் - (அவர்களைத்) தாங்குகையாலும், ஸ்வாம்யாத் - (அவர்களை) உடையவனாயிருக்கையாலும், அந்ய: - வேறுபட்டவனான, புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமனான ஸ்ரீமந்

நாராயணன், பஞ்சதஸோதித: - பதினெந்தாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டான்.

16 - தேவாஸுரஸம்பத் விபாக யோகம்:

20) தேவாஸுரவிபாகோக்திபூர்விகா ஸாஸ்த்ரவஸ்யதா
தத்வாநுஷ்டாநவிஜ்ஞாநஸ்தேம்நே ஷோடஸ உச்யதே

தத்வாநுஷ்டாநவிஜ்ஞாநஸ்தேம்நே - (அடையத்தக்க) தத்துவத்தையும், (அதை அடைவிக்கும்) உபாயாநுஷ்டாநத்தையும் பற்றிய அறிவை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, தேவாஸுர விபாக உக்திபூர்விகா - (மனிதர்க்குள்) தேவப்பிரிவு, அஸுரப்பிரிவு என்னும் இரு பிரிவுகள் இருப்பதை முன்னிட்டுக்கொண்டு, ஸாஸ்த்ரவஸ்யதா - (மனிதன்) சாஸ்த்ரத்திற்கு வசப்பட்டவன் எனும் உண்மை, ஷோடஸே - (கீதையின்) பதினான்காம் அத்தியாயத்தில், உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

17 - ஸ்ரத்தாத்ரய விபாக யோகம்:

21) அஸாஸ்த்ரமாஸுரம்க்ருத்ஸநம் ஸாஸ்த்ரீயம் குணத:ப்ருதக்
லக்ஷணம் ஸாஸ்த்ரஸித்தஸ்யத்ரிதா ஸப்ததஸோதிதம்

க்ருத்ஸநம் அஸாஸ்த்ரம் - ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாத கர்மம் அனைத்தும், ஆஸுரம் - அஸுரர்க்குரியது (ஆகையாலே பயனற்றது என்றும்), ஸாஸ்த்ரீயம் - சாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மம், குணத: - (ஸத்வரஜஸ்தமோ) குணங்கள் மூன்றையிட்டு, ப்ருதக் - மூன்று விதமாயிருப்பது என்றும், ஸாஸ்த்ரஸித்தஸ்ய - சாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட யாகம் முதலான கர்மங்களுக்கு, த்ரிதா லக்ஷணம் - "ஓம் தத் ஸத்" என்னும் மூன்று பதங்கள் (தாம் சேர்வதன் மூலம் அவற்றை மற்ற கர்மங்களினின்றும் வேறுபடுத்தும்) லக்ஷணமாகின்றன (என்னும் விஷயமும்), ஸப்ததஸோதிதம் - பதினேழாம் அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டது.

18 - மோக்ஷோபதேச யோகம்:

22) ஈஸ்வரே கர்த்ருதாபுத்திஸ்ஸத்வோபாதேயதாந்திமே
ஸ்வகர்மபரிணாமஸ்ச ஸாஸ்த்ரஸாரார்த்த உச்யதே

ஈஸ்வரே கர்த்ருதாபுத்தி: - கர்மங்களைச் செய்பவன் ஈஸ்வரனே என்னும் நினைவும், ஸத்வ உபாதேயதா - ஸத்வ குணம் கைக்கொள்ளத்தக்கது என்னும் விஷயமும், ஸ்வ கர்மபரிணாம: - (முற்கூறிய நினைவுடன் அநுஷ்டிக்கப்படும்) ஸாத்விக கர்மத்தின் பலன் முக்தி என்பதும், ஸாஸ்த்ரஸாரார்த்த ச - இந்த கீதா ஸாஸ்த்ரத்தின் ஸாரார்த்தமான பக்திப்ரபத்திகளும், அந்திமே -

கீதையின் கடைசியான பதினெட்டாம் அத்தியாயத்தில், உச்சயதே - சொல்லப்படுகிறது.

23) கர்மயோகஸ்தபஸ்தீர்த்ததாநயஜ்ஞாதிஸேவநம்
ஜ்ஞாநயோகோ ஜிதஸ்வாந்தை: பரிஸுத்தாத்மநிஸ்திதி:

கர்மயோக: - கர்மயோகமாவது, தபஸ் தீர்த்த தாந யஜ்ஞாதி ஸேவநம் - தவம், தீர்த்தயாத்திரை, தானம், யஜ்ஞம் (யாகம்) முதலானவற்றில் இடைவிடாது ஈடுபடுதலேயாகும். ஜ்ஞாநயோக: - ஜ்ஞாநயோகமாவது, ஜிதஸ்வாந்தை: - தனது மனத்தை வென்றவர்களால், பரிஸுத்தாத்மநிஸ்திதி: - ஸாரீரத்தோடு தொடர்பற்ற தம் ஆத்மாவில் (இடைவிடாமல் சிந்திப்பதன் மூலம்) நிலைநின்றலேயாகும்.

24) பக்தியோக: பரைகாந்தப்ரீத்யாத்யாநாதிஷுஸ்திதி:
த்ரயாணமபி யோகாநாம்த்ரிபி: அந்யோந்ய ஸங்கம:

பக்தியோக: - பக்தியோகமாவது, பரைகாந்தப்ரீத்யா - பரமாத்மாவான ஸ்ரீமந்நாராயணனிடமே செலுத்தப்பட்ட அன்போடு கூட, த்யாநாதிஷுஸ்திதி: - தியானித்தல், அர்ச்சனம் செய்தல், வணங்குதல் முதலானவற்றில் நிலைநின்றலேயாகும். த்ரயாணமபி யோகாநாம் - கர்மம், ஜ்ஞாநம், பக்தி எனப்படும் மூன்று யோகங்களில், த்ரிபி: அந்யோந்ய ஸங்கம: - ஒவ்வொரு யோகத்திலும் மற்ற இரண்டும் சேர்ந்திருக்கின்றன.

25) நித்யநைமித்திகாநாம் ச பராராதந ரூபிணம்
ஆத்மத்ருஷ்டேஸ்த்ரயோப்யேதே யோகத்வாரேண ஸாதகா:

பராராதந ரூபிணம் - பரமபுருஷனுக்கு ஆராதனமாயிருக்கும், நித்யநைமித்திகாநாம் ச - நித்ய நைமித்திக கர்மங்களுக்கும், (த்ரிபி: ஸங்கம: - மூன்று யோகங்களிலும் சேர்த்தியுண்டு), ஏதேத்ரய: அபி - இந்த மூன்று யோகங்களும், யோகத்வாரேண - (மனம் ஒருமுகப்பட்டிருக்கையாகிற) ஸமாதி நிலையை விளைப்பதன் மூலம், ஆத்மத்ருஷ்டே - ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்திற்கு, ஸாதகா: - உபாயங்களாகின்றன.

26) நிரஸ்த நிகிலாஜ்ஞாநோத்ருஷ்ட்வாத்மாநம் பராநுகம்
ப்ரதிலப்ய பராம் பக்திம் தயைவாப்நோதி தத்பதம்

நிரஸ்த நிகில அஜ்ஞாந: - (உபாயத்திற்குத் தடையான) எல்லா அஜ்ஞானங்களும் நீங்கப் பெற்றவனாய், பராநுகம் - பரம புருஷனுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும், ஆத்மாநம் - தன்ஸ்வரூபத்தை, த்ருஷ்ட்வா - கண்டு

(அதன் விளைவாக), பராம் பக்திம் - பரபக்தியை, ப்ரதிலப்ய - அடைந்து, தயா ஏவ - அந்த மேலான பக்தியாலேயே, தத் பதம் - அந்த எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, ஆப்நோதி - அடைகிறான்.

27) பக்தியோகஸ் ததர்த்தீசேத் ஸமக்ரைஸ்வர்ய ஸாதக:
ஆத்மார்த்தீசேத்த்ரயோப்யேதே தத்கைவல்யஸ்ய ஸாதகா:

பக்தியோக: - பக்தியோகமானது, ததர்த்தீசேத் - மிகச்சிறந்த செல்வத்தை விரும்பினவனாகில், ஸமக்ரைஸ்வர்ய ஸாதக: - மிகச் சிறந்த செல்வத்தையளிக்கும். ஏதேத்ரய: அபி - இந்த மூன்று யோகங்களுமே, ஆத்மார்த்தீசேத் - ஆத்மஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்க விரும்பினானாகில், தத்கைவல்யஸ்ய ஸாதகா: - ஆத்மமாத்திர அநுபவத்தை அளிக்கக் கூடியவை.

28) ஐகாந்த்யம் பகவத்யேஷாம் ஸமாநமதிகாரிணம்
யாவத்ப்ராப்தி பரார்த்தீசேத் ததேவாத்யந்தமஸ்நுதே

ஏஷாம் அதிகாரிணம் - இந்த மூன்று வகைப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும், பகவதி - எம்பெருமானிடம், ஐகாந்த்யம் - மற்ற தெய்வங்களைத் தொழாமல் அவன் ஒருவனையே தொழுமவர்களாயிருக்கும் பக்தி, ஸமாநம் - பொதுவானது; யாவத்ப்ராப்தி - பலனை அடைவதற்குள், பரார்த்தீசேத் - (ஐஸ்வர்யார்த்தியும், கைவல்யார்த்தியும்) பரமப்ராப்யமான பரமபுருஷனின் திருவடிகளை அடைய விரும்பினானாகில், தத் ஏவ - அந்தத் திருவடியையே, அத்யந்தம் - எப்போதும், அஸ்நுதே - அடைகிறான். (உபாஸகஜ்ஞானி பலனை அடையும் வரையில் எம்பெருமானையே விரும்பினானாகில், அவன் திருவடியையே என்றும் அடைகிறான்.)

29) ஜ்ஞாநீ து பரமைகாந்தீ ததாயத்தாத்ம ஜீவந:
தத்ஸம்ஸ்லேஷ வியோகைக ஸுகது:க்கஸ்ததேகதீ:

பரமைகாந்தீஜ்ஞாநீ து - பரமைகாந்தியானஜ்ஞாநியோவெனில், ததாயத்தாத்ம ஜீவந: - எம்பெருமானையே பற்றி நிற்கும் தன் வாழ்வையுடையவனாய், தத்ஸம்ஸ்லேஷ வியோகைக ஸுகது:க்க: - அந்த எம்பெருமானோடு சேர்ந்தால் இன்பத்தையும், அவனைப் பிரிந்தால் துன்பத்தையும் அடைபவனாய், ததேகதீ: - அவன் ஒருவனிடமே தன் அறிவை வைத்தவனாய் இருப்பவன்.

30) பகவத்த்யாந யோகோக்தி வந்தநஸ்துதிகீர்த்தநை:
லப்தாத்மா தத்கதப்ராண மநோபுத்தீந்த்ரியக்ரிய:

பகவத்த்யாந யோக உக்தி வந்தந ஸ்துதி கீர்த்தநை: - எம்பெருமானைத்
தியானிப்பது, காண்பது, அவனைப் பற்றிப் பேசுவது, அவனை வணங்குவது,
துதிப்பது, திருநாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்வது ஆகியவற்றால், லப்தாத்மா
தத்கதப்ராண மநோபுத்தி இந்த்ரியக்ரிய: - எம்பெருமானிடம் ஈடுபட்ட
ப்ராணன், மனம், புத்தி, இந்த்ரியங்கள் ஆகியவற்றின் செயல்களை உடையவன்.

31) நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத்ப்ரீத்யைவ காரித:
உபாயதாம் பரித்யஜ்யந்யஸ்யேத் தேவே து தாமபீ:

நிஜகர்மாதி - தனது வர்ணஸ்ரமங்களுக்குரிய கர்மம் தொடக்கமாக,
பக்த்யந்தம் - பக்தி ஈடுகவுள்ள அனைத்தையும், உபாயதாம் பரித்யஜ்ய - இவை
'உபாயம்' என்னும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு, ப்ரீத்யா ஏவ காரித: -
(வகுத்தஸ்வாமியைப் பற்றியவை என்னும்) அன்பாலே தூண்டப்பட்டவனாய்,
குர்யாத் - (பரமைகாந்தியானஜ்ஞாநி) செய்யக்கடவன்; அபீ: - பயமற்றவனாய்,
தாம் - அந்த உபாயத்வத்தை, தேவே து - எம்பெருமானிடமே, ந்யஸ்யேத் -
அநுஸந்திக்க வேண்டும்.

32) ஏகாத்யாத்யந்த தாஸ்யைக ரதிஸ் தத்பதமாப்நுயாத்
தத்ப்ரதாநமிதம் ஸாஸ்த்ரமிதி கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ:

ஏகாத்யாத்யந்த தாஸ்யைக ரதி - எம்பெருமானுடைய முகமலர்த்தியையே
பயனாகக் கொண்டதாய், எல்லாக் காலத்திலும் செய்யப்படுவதான
அடிமையையே விரும்புகின்ற பரமைகாந்தி, தத்பதம் - (அவ்வடிமைக்குறுப்பாக)
எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, ஆப்நுயாத் - அடைவான்; இதம் ஸாஸ்த்ரம்
- இந்த கீதா ஸாஸ்த்ரம், தத்ப்ரதாநம் - சேதனைப் பரமைகாந்தியாக்குவதை
முக்கியமான குறிக்கோளாகக் கொண்டது. இதி - இவ்வண்ணமாக, கீதார்த்த
ஸங்க்ரஹ: - கீதையின் பொருளை சுருக்கிக் கூறும் 'கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்'
என்னும் நூல் நிறைவு பெறுகிறது.